

Jaarbericht 2019 – 2021

Proloog

Met mij blijft het in alle belangrijke opzichten prima gaan. Ook al werd ik in 2020 'plotsklaps' geconfronteerd met hartproblemen: kortademigheid, krampen. Klassieke angina pectoris. Ik heb jullie hiervan met enige regelmaat op de hoogte gehouden. Corona gooide roet in het OK-planingsprogramma, dus ik heb na de diagnose (aortaklep vervangen, twee coronairzigtakken *bypassen*) zo'n half jaar op de operatie moeten wachten. Medio maart '21 kon ik ingepland worden. Alles uitstekend verlopen. Met een plotselinge terugslag medio mei. Inmiddels heb ik mijn 'oude' energieniveau terug en zijn Marijke en ik weer overal en nergens – in Nederland – op pad.

Marijke en ik wonen inmiddels alweer bijna vier jaar in Leiden. Genieten.

Het huis in Alkmaar is eind 2019 uitstekend verkocht en ik heb het grootste deel van de opbrengst doorgeschoven naar *the boys and their girls*. Ze doen de goede dingen goed.

Ik blijf relatief hard aan het werk. Er zijn in 2020 nieuwe drukken uitgekomen van mijn/onze beide Anatomie/Fysiologie-boeken. En we zijn op dit moment alweer aan het werk met de uitgangspunten voor de 3^e druk van het MBO-boek. Het toezichthouderswerk bij de Huisartsenorganisatie Noordkennemerland heb ik in 2020 – na de maximaal twee termijnen – goed kunnen beëindigen, zo ook het arbitragewerk voor de landelijke Geschillencommissie VVG. Zoals jullie weten, ben ik volop aan het schrijven in vele kranten, in het Nederlands Juristenblad, op Internetfora. Recent heb ik een uitgebreid artikel over de Nederlandse Feestdagen aangeboden voor publicatie in Vrij Nederland. Op aangeven van Peter deed ik mee voor de Joost Zwagerman Essayprijs. Helaas niet genomineerd (175 inzendingen voor 6 nominaties).

Bij kinderen & partners en kleinkinderen gaat het meeste goed.

Op pad

In mei 2019 bezochten we IJsland met onze VW-camper. Een mooi avontuur op een werkelijk fascinerend eiland. En de bootreis heen en terug vormde een bijzonder extraatje.

De laatste maanden vóór de Corona-uitbraak hebben we gelukkig nog van alles ondernomen. Drenthepad, Bergweek Cyprus met vrienden, racefietsen in heuvelachtig Limburg, trektocht met Marijke op Gran Canaria rond de jaarwisseling. Door Corona gingen we voor het eerst in de decennia niet op wintersport en ook onze andere activiteiten werden door de pandemie beïnvloed. Om eerlijk te zijn: 'klein leed'; we hebben ons er prima toe verhouden.

Relatief 'groot leed' was er ook: met Pasen is onze California Camper voor onze deur gestolen. Goed verzekerd maar vooral mentaal lastig. Inmiddels oriënteren we ons op de X-bus: 'Van de nood een deugd maken'. En ondertussen alles met het OV, dat is in Nederland geweldig goed! Kijken bij drukkerij Wilco in Amersfoort waar op dat moment de 5^e druk van het Anatomie/Fysiologie-boek gedrukt en gebonden werd. Fietsen naar Heereveen en ontmoeting met Epke Zonderland (op omslag) en fietsen in Normandië waar volstrekt duidelijk werd dat het niet goed zat met mijn hart.

Tijdens de maanden dat ik op de operatie moest wachten evengoed actief geweest. Trips naar Den Bosch, naar Groningen, naar Maastricht, in een plaggenhut in Anslo.

Na de voorspoedige operatie en goede revalidatie ben ik weer op de fiets gestapt. Eerst in de buurt en toen alles goed voelde met vrienden op de racefiets van Leiden naar Apeldoorn. En in de zomer met Marijke naar Berlijn gefietst (Radweg nr. 1, op de trekkingfiets). Prachtstad.

Omdat dat goed gegaan was 'mocht' ik van Marijke ook weer met vrienden de 'klassieker' van Leiden naar Winterswijk op de racefiets doen. Ging prima. En toen de maatregelen versoepeld

waren weer allerlei museumbezoek: Boerhave ('Besmet'), Museum voor Volkenkunde (Azteken), RMO (Cyprus), Singermuseum in Laren.
Fietstochten naar/in België en Nederland met Marijke. Heerlijk.

Helaas, begin september aan het eind van de fietstocht van Mierlo naar Leerdam is Marijke ongelukkig ten val gekomen en heeft ze een subcapitale bovenarmbreuk opgelopen. Dat gooide behoorlijk wat roet in ons activiteiteneten. Inmiddels gaat het stukken beter maar de betreffende schouder is nog behoorlijk pijnlijk-stijf. Daar heeft ze vooral gedurende de nacht last van.

Volgend weekend gaan we kijken of twee dagen Drenthepad wandelen te doen is. En dan vieren we daar met kinderen + aanhang + kleinkinderen mijn 70ste verjaardag.

Op 16 oktober jl. werd ik immers 70; dat ga ik veelvoudig vieren. Ook met jullie; ik trakteer op de 'startlunch' tijdens onze bijeenkomst op 30 november a.s.

Met de kerst zijn we een week in Wenen en in maart/april '22 weer op wintersport ... *Corona volente*.

Epiloog

Al het bovenstaande overziend.... wat zou een mens zich nog meer kunnen wensen? Ik ben gelukkig.

En... omdat het leven ten diepste zinloos is, maak ik er zelf wat van. De zin van het leven is de zin in het leven!

Ik verheug me op het samenzijn met jullie.

Hartelijke groet, Ludo

Leiden, 28 oktober 2021.